

บทที่ 2

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9 แต่มีการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษาปฏิบัติทางสุขภาพของนักเรียน ดังต่อไปนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ชนวนทอง สือสุวรรณ (2521 : 54-55) ทำการศึกษารายงานเรื่อง "การสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ได้แก่โรงเรียนสามเสนและโรงเรียนบางกะปิ ผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ด้านความรู้อยู่ในขั้นไม่น่าพอใจ นักเรียนหญิงมีความรู้ทางด้านสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย เจตคติทางด้านสุขภาพอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนทั้งสองอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจและมีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

กาญจนา สิงห์แก้ว (2523 : 39-41) ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความรู้ ความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2523 ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วนำศึกษากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษา จำนวน 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 50 คน เป็นชาย 157 คน หญิง 143 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยความรู้ทางด้านสุขภาพของนักเรียนหญิงสูงกว่าความรู้ทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาย เล็กน้อย

ผลการเปรียบเทียบความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ความคิดเห็นทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ทั้งความคิดเห็นที่เป็นไปในทางบวกและทางลบ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน แนวทางในการปฏิบัติทางสุขภาพของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่ปฏิบัติทางสุขภาพในเรื่องที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ในทางปฏิบัติทางสุขภาพในเรื่องไม่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ ผลการเปรียบเทียบแนวทางการปฏิบัติทางสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2523: 50) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตน เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง" โดยใช้แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามทักษะคิดและการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน โดยทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 412 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองแห่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้งมีความรู้ดีกว่านักเรียนโรงเรียนสาธิต และพบว่าอาชีพของมารดา มีอิทธิพลต่อความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคล และสวัสดิกภาพของตนเองยังไม่เป็นที่พอใจนัก สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ความรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะคิด ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และทักษะคิดมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ

จุไร รังสิกระพุ่ม (2521: 47-48) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ระดับ ม.ศ.5 ระหว่างโรงเรียนปทุมคงคากับโรงเรียนสตรีวิฑระชัง ปี พ.ศ. 2521" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจและเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ ระหว่างนักเรียน ม.ศ.5 โรงเรียนปทุมคงคา กับโรงเรียนสตรีวิฑระชัง โดยใช้เครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพที่สร้างขึ้นมี 3 ด้านคือ ด้านความรู้ทักษะคิดและการปฏิบัติ โดยนำไปใช้กับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนจำนวน 200 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนระดับ ม.ศ.5 ทั้งสองด้านคือ ด้านความรู้และสุขภาพอยู่ในขั้นไม่น่าพอใจ โดยของสตรีวัดระฆังดีกว่าเล็กน้อย ทศนคติทางสุขภาพอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ แต่การปฏิบัติทางสุขภาพยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ ต้องแก้ไขผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสุขภาพ ปรากฏว่า พฤติกรรมสุขภาพทั้งสามด้านดังกล่าวมีความแตกต่างกัน

ฉวีวรรณ ไทพริบ (2524: 63-65) ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนของโครงการศึกษาสายการศึกษา" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและศึกษาการเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของโครงการศึกษาสายการศึกษา และเปรียบเทียบการเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาวิจัยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสำรวจการเรียนการสอนสุขศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาของโครงการศึกษาสายการศึกษาจำนวน 189 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของโครงการศึกษาสายการศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา มีการจัดสอนสุขศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปานกลางและมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ครูส่วนใหญ่มีความสนใจและเอาใจใส่การเรียนการสอนพอสมควร นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในชั้นเรียนปานกลาง และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้พอสมควร หนังสือตำราคู่มือและเอกสารสำหรับอ่านเพิ่มเติมมีน้อย และมีอุปกรณ์การสอนไม่พอเพียง นอกจากนี้มีข้อที่แตกต่างกันในผลการวิจัยของการเรียนการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือในโรงเรียนประถมศึกษามีครูประจำชั้นที่ไม่ผ่านการอบรมวิชาสุขศึกษา เป็นผู้สอน เน้นพฤติกรรมด้านปฏิบัติมากส่วนในโรงเรียนมัศึกษามีครูประจำชั้นที่ผ่านการอบรมสุขศึกษาเป็นผู้สอน เน้นพฤติกรรมการสอนสุขศึกษาและการปฏิบัติปานกลาง

สุภาภรณ์ ลิทธิคง (2528: 34-36) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดูแลสุขภาพตนเองและเพื่อ เปรียบเทียบการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี และการเปรียบเทียบการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เดนิสัน (Denison 1969, 735) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีฐานะต่ำและนักเรียนที่มีฐานะปานกลางในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาอัลเบิร์ตแมลลาติน ในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา" (Health Behavior Differences Between Low and Middle Social Class Students in Albert Ballation, High Schools of Pensyllvania in United States of America) โดยได้ทำการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ 10 เรื่อง คือ โภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพในครอบครัว โรคติดเชื้อ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล สุขภาพชุมชน สุขภาพฟัน สันทนาการและการพักผ่อน จากผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมสุขปฏิบัติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันในบางเรื่องคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาลและสุขภาพฟัน ส่วนนักเรียนที่มีฐานะปานกลางจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องโภชนาการและสุขภาพจิต

ชวารี (Schwary 1973: 29) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติทางโภชนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Nutritional Knowledge, Attitude and Practices of High School Graduates) กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่สำเร็จการศึกษาแล้วเป็นเวลา 4 ปี โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชานี้มาก่อน การศึกษาโดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของนักเรียนที่เคยเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐโอไฮโอ จำนวน 1,000 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.3 ผลการศึกษาพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์กับความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติทางโภชนาการภายหลังที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว และพบว่านักเรียนที่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์มีคะแนนทักษะ และการปฏิบัติโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่ารูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติทางโภชนาการเป็นดังนี้คือ ความรู้ ทักษะ กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน ส่วนความรู้กับการปฏิบัตินั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โรเนย์ (Roney 1975: 3426-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทศนคติ และการใช้ยาเสพติดระหว่างนักเรียนชั้น 12 ในโรงเรียนอันดับที่ 1, 2 และอันดับที่ 3 ในรัฐมอนทานาตะวันตก" (A Comparative Study of Knowledge, Attitudes Towards Drugs, and Use of Drugs Among Twelfth Grade Students in Class I, II and III Schools in Western Montana) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทศนคติ และการใช้ยาเสพติดโดยแยกตามเพศและขนาดของโรงเรียนที่ไม่เป็นสหศึกษา สุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนในชั้น 12 จากโรงเรียนทั้ง 3 อันดับ จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า การมีความรู้ไม่ทำให้มีทศนคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด คือคนที่มีความรู้ก็อาจติดยาเสพติดได้ การมีความรู้ไม่ทำให้การติดยาเสพติดน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติด และทศนคติต่อยาเสพติดได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติต่อยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดพบว่าได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากการอยู่ร่วมกันของนักเรียนเพศเดียวกัน

ปีเตอร์สัน และรูบินสัน (Peterson and Rubinson 1982: 63-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโครงการทันตสุขศึกษาในด้านความรู้ ทศนคติ และการควบคุมทันตสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา" (An Evaluation of the Effect of the American Dental Association's Dental Health Education Program on the Knowledge, Attitudes and Health Locus of Control of High School Students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลความรู้ที่ได้จากการศึกษาสุขภาพฟัน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทศนคติ และการควบคุมปฏิบัติเกี่ยวกับทันตสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงในระดับชั้นมัศึกษามีทศนคติที่ดีต่อทันตสูงกว่าเด็กนักเรียนชาย ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องฟัน และการควบคุมทันตสุขภาพของนักเรียนชั้นมัศึกษามีพอประมาณ และพบว่านักเรียนรับด้านความรู้เกี่ยวกับฟันได้เร็วกว่าด้านทศนคติ จึงกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนต้องเน้นหนักลงไปให้ความเข้าใจและให้ทันตสุขศึกษาแบบใช้แรงจูงใจภายใน จะได้ผลทางพฤติกรรมทันตสุขภาพดีกว่าใช้แรงจูงใจภายนอก

เวินเบอร์ก และคณะ (Weinberg et al.1984: 112) ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ของนักเรียนมัธยม เกี่ยวกับโรคหัวใจและหลอดเลือด (What High School Students Don't Know about Cardiovascular Disease) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ของนักเรียนมัธยม เกี่ยวกับโรคหัวใจและหลอดเลือด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดสุขศึกษาต่อไป ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเรียนเรื่องหัวใจ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าอันตรายของโรคหัวใจเป็นอย่างไร ทั้งที่ทราบสาเหตุว่ามาจากอะไรบ้าง ทางด้านการรู้จักสังเกตอาการที่แสดงว่าเป็นโรคหัวใจนั้นส่วนใหญ่แยกแยะได้ถ้าอาการไม่คาบเกี่ยวกับโรคอื่น ๆ ทางด้านศัพท์ทางเทคนิคพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อเท็จจริง ความรู้ที่นักเรียนมี ส่วนใหญ่มาจากตำราเรียนที่เกี่ยวกับกายวิภาคและเชื้อโรค การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เสนอแนะวิธีการที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่เป็นการชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษานั้น การทดลองที่ตั้งอยู่บนฐานของหลักสูตรสามารถทำให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้นั่นคือ การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษานั้น การได้ปฏิบัติจริงและการทดลองจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในที่สุด

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนสุขศึกษา พอสรุปได้ดังนี้คือ

การวิจัยในประเทศพบว่าพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพดีเป็นบางเรื่อง แต่ด้านการปฏิบัติในเรื่องสุขภาพยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนสุขศึกษาต่าง ๆ เช่น ครูไม่มีคุณสมบัติเหมาะสม ขาดอุปกรณ์การสอนสุขศึกษา ผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญของสุขศึกษาเท่าที่ควร

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ จะเป็นการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ถึงแม้นักเรียนจะมีความรู้และทัศนคติที่ดี แต่ก็ยังไม่ นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ เช่นกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าสภาพถิ่นที่อยู่อาศัย สถานที่ตั้งของ โรงเรียน องค์ประกอบของครอบครัว ฐานะทาง เศรษฐกิจ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ภายในโรงเรียน ต่างก็มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน โดยทำให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ แตกต่างกันและอยู่ใน เกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่ายังไม่มี งานวิจัย เรื่องใดที่เกี่ยวกับ เรื่องการนำความรู้ที่ได้รับจากการ เรียนวิชาสุขศึกษาไปใช้ปฏิบัติใน ชีวิตประจำวัน ทั้งยังไม่มียงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ แม้ผลการวิจัยทั้งหลายจะกล่าวถึงสภาพการ เรียนการสอนที่ประสบปัญหาต่าง ๆ หรือสภาพองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของเด็ก แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ยังไม่มีข้อสรุปและยืนยันได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กนักเรียนไม่นำเอาความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติ มากน้อยเพียงใด หรือเกิดปัญหาอะไรบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยโดยตรง เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับจากวิชาสุขศึกษาไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยที่ทำให้ นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยจะทำให้เรา ทราบถึงสภาพความรู้ต่าง ๆ ที่เด็กนำไปใช้หรือความรู้ที่เด็กไม่นำไปใช้ ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้เราทราบข้อมูลที่แท้จริง ซึ่งจะช่วยให้ครูนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน การสอน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต่อไป